Rok I. Zeszyt 5.

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

miasta Katowic.

Maj 1928.

Treść zeszytu 5.

Pożegnanie Prezydenta Miasta Dr. Górnika.

ZBIÓR STATUTÓW MIEJSCOWYCH.

(Budownictwo).

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC.
Redakcja i administracja: Miejski Urząd Statystyczny.

Druk: Śląskie Zakłady Graf. i Wyd. „Polonia“ S. A., Katowice.

a) Wydział budowlany.

1. Przewodniczący: Sikorski, radca budownictwa;
2. Zast. przewodn.: Schmiegel, radca miejski;

3. Zembok, 4. Piechulek, 5. Przybyła Jan, 6. Kula, 7. Kandziora, 8. Weichmann, 9. Schneider, 10. Cichoń, 11. Sławik,	Radni;
12. Kowalczyk Antoni, Mikołowska 6, 13. Wojcik Jan, inż., plac Mikołowski 2, 14. Gambiec Henryk, budowniczy, Zabrska 16, 15. Grünfeld, budowniczy, Warszawska 12, 16. Zimmermann, budowniczy, Stalmacha 18 i Prezes Rady Miejskiej,	Członkowie z pośród obywatelstwa

b) Komisja urbanistyczna.

1. Przewodniczący: Sikorski, radca budownictwa;
2. Zast. przewodn.: Jankowski, radca miejski;

3. Brzeskot, 4. Dr. Ziółkiewicz, 5. Kobyliński, 6. Przybyła Jan, 7. Weichmann, 8. Cichoń,	Radni;
9. Szałek Wilhelm, techn. miern., Julj. Ligonia 34, 10. Suszyński Kazimierz, inż., kopalnia Wujek, 11. Paczkowski Wacław, dyr., Wydział Skarbowy, 12. Łukasiewicz, inż., kopalnia Ferdynanda, 13. Zimmermann Antoni, budowniczy, Stalmacha 18, 14. Grünfeld, budowniczy, Warszawska 12 i Prezes Rady Miejskiej,	Członkowie z pośród obywatelstwa

Dr. ALFONS GÓRNIK,

prezydent miasta Katowic,

podupadły na zdrowiu, ustąpił z dniem 30 kwietnia b. r. ze swego wybitnego stanowiska, na które powołał go wybór współobywateli na początku roku 1922. „Wiadomości Administracyjne“, których założycielem i troskliwym kuratorem był prezydent Dr. Górnik, nie chciałyby pominąć tego ważnego wydarzenia w administracji miejskiej. Nie chcemy oceniać pracy prezydenta Dr. Górnika, pozostawiamy to powołanym do tego czynnikom. Chcemy natomiast krótko wskazać na jego pracę, a przedewszystkiem potrącić przytem o stosunki wśród jakich pracował, chcemy krótko — znając prezydenta Dr. Górnika bliżej — zarysować jego usposobienie, jego charakter, jego osobistość. —

Było to w przededniu ziszczenia się dawnych marzeń, w oczekiwaniu objęcia miasta Katowic przez rządy polskie. Miasto Katowice opuszczone wtenczas przez ówczesną głowę miasta, wyczerpane po wojnie i po powstaniach śląskich z wszelkich środków do życia, poniekąd zaniedbane, szukało nowego gospodarza, któryby chciał i umiał je podnieść na odpowiednią wyżynę. Dr. Górnik, pracując od roku 1919 w administracji katowickiej jako radca miejski, znał potrzeby miasta, nie zląkł się przed tak wielkiem zadaniem, przyjął na swe barki ciężki urząd głowy miasta, przysiągł, że na powierzonym mu stanowisku urzędowym obowiązki urzędu gorliwie i sumiennie spełniać, że Rzeczypospolitej Polskiej zawsze wiernie służyć, że wszystkich obywateli kraju w równem zachowaniu mieć będzie, i wziął się do pracy. Widział cel, zakroił podług tego swą pracę, obrał drogę odpowiednią i zaczął kroczyć do celu. A celem jego było: zaprowadzić ład i porządek w mieście, dać miastu nazewnątrz wygląd taki, jaki

możnaby żądać od stołecznego miasta Województwa Śląskiego, przystosować administrację miejską do wymagań czasu, poprawić sposób życia obywateli, zaspokoić ich wymagania i potrzeby w życiu materjalnem i kulturalnem, czyli krótko: starać się o dobrobyt obywateli. W stosunkowo krótkim czasie pokazują się wyniki jego pracy. Wybrukowane, czyste, dostatecznie oświetlone ulice; gmachy miejskie — a jest ich około 50 — odnowione, oświetlone, dostatecznie wyposażone; rzeźnia miejska rozbudowana i przystosowana do nowoczesnych wymagań; widzimy nowo powstały gmach straży pożarnej, dom dla starców, schronisko dla bezdomnych, gmach szkoły przy ul. Dąbrówki, halę wystawową w parku Kościuszki, 3 wielkie domy mieszkalne przy ul. Raciborskiej; widzimy uporządkowane szkolnictwo miejskie; widzimy jak park Koścuszki, płuca miejskie, coraz więcej się rozszerza, zazielenia; widzimy jak w porze letniej tysiące obywateli w parku na suchych drogach rozprószają się w zakątki parku, jak podziwiają piękne kwiaty, jak z swobodą i uciechą zażywają czystego powietrza w bliskości miasta. Po drodze do parku natrafiamy na ogródki działkowe, a w nich na obywateli, jak z zamiłowaniem i uciechą zajmują się uprawianiem ogródków. Około 7 000 rodzin czyli około 20 000 głów pracuje tak dziennie w ogródkach działkowych, których powierzchnia obecnie wynosi już 500 ha. Niema w całej Polsce drugiego miasta z tak obszerną i intensywną gospodarką w ogródkach działkowych. Na każdym kroku natrafiamy na powstające życie wielkomiejskie. To wszystko powstało za czasów Dr. Górnika, w czasie różnych kryzysów gospodarczych, w czasie, gdzie dochody miasta coraz więcej topnieją, w czasie, w którym miasto rozrosło się z 50 000 na 120 000 mieszkańców.

Lecz to tylko cząstka z wielkiego planu pracy Dr. Górnika.

Stojący bliżej administracji miejskiej wiedzą, ile jego projektów czeka jeszcze na przeprowadzenie: budowa wielkiego centralnego szpitala miejskiego, budowa gmachu szkolnego na pomieszcznie szkoły ludowej, budowa drugiego gmachu na pomieszczenie szkół zawodowych, urządzenie wielkiej pływalni z plażą, urządzenie placów sportowych, domów ludowych, rozbudowa ulic, stworzenie dogodnej komunikacji

z centrum miasta, nareszcie budowa okazalszego odpowiedniego ratusza w centrum miasta i wiele innych. — Wnet zapomnieliśmy o pracach przy regulacji Rawy, która to nareszcie pod zarządem Dr. Górnika doczekała się czystego korytka, dalej o jego działalności jako prezesa Związku miast i gmin Województwa Śląskiego.

Mniej widoczna, lecz nie mniej trudna była praca wewnętrzna, przy biurku, przy reorganizacji administracji miejskiej. Tylko ktoś z poczuciem urzędniczem może sobie mniej więcej przedstawić to trudne zadanie: przekształcić w pełnym biegu niemiecką administrację na polską bez wstrząśnień gospodarczych. Możemy się przekonać, że praca ta prawie, że ukończona, i to bez większych niepotrzebnych wydatków, że praca ta się udała, tak jak się mu udało zlać 5 administracji w jedną przy wcielniu sąsiednich gmin do miasta. Administracja miejska funkcjonuje prawidłowo i jest zdolną do przejęcia na się wszystkich prac przy dalszym rozwoju miasta. Taką reorganizację mógł tylko przeprowadzić urzędnik z wielką wiedzą fachową, z niezłomną energją, z wielkiem umiarkowaniem w postępowaniu.

Jak więc widać z powyższego pobieżnie nakreślonego szkicu Dr. Górnik pracował, pracował z wielkiem zamiłowaniem, mimo wszystkich trudności gospodarczych i politycznych, pracował według planu, według przepisów prawa, według sumienia. A sumienie jego było czujne. Ani na chwilę nie zapomniał o swej przysiędze służbowej. Wciąż brzmiało mu w uszach **wszystkich obywateli kraju w równem mając zachowaniu** i zawsze pracował tak, żeby pracę pogodzić z przysięgą. Być może, że ktoś inny na jego miejscu nie byłby tak akuratnie trzymał się martwej litery przepisu, że byłby się w tym lub owym przypadku więcej stosował do wymagań dnia, Dr. Górnik nie mógł tego uczynić; jego natura, jego charakter nie pozwoliły mu na to. Wolał przeboleć różne zaczepki, przycinki nawet podejrzewania, jak stać się niewiernym swoim zasadom. Wkroczywszy raz na jakąś drogę, uznaną przez się za prowadzącą do celu, nie zwracał się Dr. Górnik nigdy z tej drogi. Jego zasadą było: gospodarka komunalna i polityka komunalna nie może być chwiejną. Chwiejna gospodarka, to droga gospodarka! — Polityka ko-

munalna, to nie polityka osobista, to polityka społeczna, narodowa, mająca na celu dobro obywateli!

Urzędnik takiego typu i takiego usposobienia jak Dr. Górnik jest z góry narażony na różne przeszkody w swej pracy. Praca w takich okolicznościach absorbuje wszystkie siły człowieka, podrywa jego zdrowie. — Dr. Górnik w ciągu swej pracy zapadł poważnie na zdrowiu. Aby ratować resztki zdrowia i ze względu na dobro miasta, które wymaga zupełnie zdrowego włodarza, zdecydował się nareszcie ustąpić. Wiemy, że to była najcięższa decyzja w czasie całego jego urzędowania. Dr. Górnik wydał w czasie swego urzędowania ze siebie wszystkie swe siły dla dobra miasta, pozostawił nawet na miejscu swej pracy swe zdrowie. Nie mógł dalej. —

Patrząc takiem okiem na działalność prezydenta Dr. Górnika, biorąc pod uwagę jego szczere zamiary, musimy zapomnieć o wszystkich urazach, które ten lub ów obywatel mógłby mieć do niego i z uznaniem podziękować mu za jego pilną pracę dla dobra miasta.

Życzymy mu z szczerego serca, żeby z zacisza domu rodzinnego jeszcze wiele lat mógł patrzeć na postępy przez niego zapoczątkowanych prac, żeby doczekał się urzeczywistnienia swych dążeń i tej chwili, kiedy miasto Katowice coraz więcej zajmować będzie jedno z pierwszych miejsc w szeregu miast polskich, a jesteśmy przekonani, że i sześcioletnia era Dr. Górnika świecić kiedyś będzie na kartkach historji miasta Katowic.

Redakcja Wiadomości Administracyjnych.

Prezydent Miasta Dr. Alfons Górnik.
1922—1928.

Dr. Górnik Alfons, urodzony dnia 26 marca 1886 r. w Raciborskiej Kuźni, powiat Racibórz, religji rzymsko-katolickiej, żonaty.

Od 6—10 roku życia uczęszczał do szkoły powszechnej w Raciborskiej Kuźni i w Koźlu. Od 10—13 roku życia do gimnazjum w Koźlu, a następnie do 19 roku życia do gimnazjum w Mysłowicach, gdzie w lutym 1905 r. zdał egzamin dojrzałości. Następnie praktykował od kwietnia do października 1905 r. w różnych oddziałach huty Bismarka i Falva w Wielkich Hajdukach. Od października 1905 roku do Wielkanocy 1906 r. studjował na wszechnicy wrocławskiej prawo, gospodarkę społeczną, potem uczęszczał na studja politechniki w Charlottenburgu (od 1906—1908 r.) następnie studjował na uniwersytecie w Halle (od 1908—1909 r.). W kwietniu 1909 r. uzyskał doktorat rerum politykarum. Od listopada 1909 do końca czerwca 1913 r. był w różnych instytucjach przemysłowych i gospodarczo - społecznych zatrudniony (Oberschlesische Eisenbahnbedarfs - A. - G. i Handelskammer Oppeln). Od lipca 1914 do kwietnia 1918 był decernentem oddziału opieki społecznej oraz policji i wydziału podatkowego przy Magistracie miasta Gliwic. Od 15 kwietnia 1918 r. do końca stycznia 1919 r. jako syndyk magistratu miasta Zabrza. Od 1 lutego 1919 r. jako radca miejski w Katowicach. Dnia 6 lutego 1922 r. został wybrany na prezydenta miasta Katowic.

Mowa pożegnalna,

którą wygłosił p. prezydent miasta Dr. Górnik

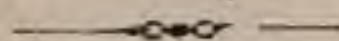
na posiedzeniu Magistratu, dnia 27 kwietnia b. r.

Opuszczając przezemnie spełniany Urząd składam go niniejszem z pełnem zaufaniem w godne ręce mego współpracownika Pana Wiceprezydenta Szkudlarza. Pragnę przy tej sposobności wyrazić J. W. Panom członkom Magistratu i spółpracownikom moje najserdeczniejsze podziękowanie za Ich zawsze chętną współpracę.

W dłuższym czy krótszym czasokresie naszej współpracy, w czasie wielkich trudności w życiu gospodarczem, zwiększających ogromnie odpowiedzialność Zarządu miasta i obarczających go przedewszystkiem ciężką troską o zabezpieczenie egzystencji szerokiem warstwom współobywateli naszych, mógłem z pełnem zaufaniem liczyć na pomoc każdego z J. W. Panów, co mi w wielkiej mierze ułatwiało spełnianie obowiązków złączonych z moim urzędem.

Niech mi przy pożegnaniu się z J. W. Panami wolno jeszcze będzie wypowiedzieć wobec każdego z J. W. Panów życzenia jak najbardziej owocnej dalszej pracy w interesie miasta i życzenia osobistego powodzenia, oraz wyrazić nadzieję, że mój następca w Urzędzie znajdzie w osobach J. W. Panów tych samych cennych współpracowników.

Niech miasto Katowice, dla którego dobra zawsze chętnie i szczerze pracowałem nadal rozwija się pomyślnie, niechaj zgoda i spokój panują tak w korporacjach miejskich jak w obywatelstwie. —

Katowice, dnia 27 kwietnia 1928 r.

Do

Wszystkich Urzędników i Funkcjonarjuszy miasta Katowic

na ręce prezesa Stowarzyszenia Pana Dyrektora Urzędu Statystycznego Wielebskiego

w miejscu.

Z dniem 30 bm. opuszczam mój urząd. Stan zdrowia nie pozwala mi na to, żebym osobiście mógł pożegnać to wielkie grono urzędników i pracowników miejskich i dlatego chciałbym każdemu z nich w tej formie serdecznie podziękować za sumienną pracę. Osobliwie dziękuję wszystkim tym urzędnikom i funkcjonarjuszom, z którymi miałem sposobność, osobiście się poznać i o których wiem, że z całem poświęceniem, wiernie i sumiennie pomagali mi w wypełnianiu moich ciężkich obowiązków służbowych. Wyrażenie tego uznania i podziękowania przy pożegnaniu się z temi Panami jest dla mnie miłem wspomnieniem obowiązku przełożonego.

Wobec każdego Urzędnika i Funkcjonarjusza miasta Katowic wyrażam życzenia jaknajbardziej owocnej dalszej pracy w służbie miasta, oraz nadziei, że mój następca w Urzędzie w osobach Panów znajdzie tych samych oddanych pracowników.

Stowarzyszeniu Urzędników i Funkcjonarjuszy życzę jaknajpomyślniejszego rozwoju. Niech wszystkich członków łączy zgoda, bo zgoda w Stowarzyszeniu, to siła.

(—) Dr. Górnik,
Prezydent miasta.

Powyższy list pożegnalny podaję niniejszem wszystkim Urzędnikom i Funkcjonarjuszom miasta Katowic do wiadomości.

Wielebski.

ZBIÓR
STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych uchwał gminnych, regulaminów miejskich, najważniejszych rozporządzeń władz i t. d.
- obowiązujących na obszarze miasta Katowic. -

CZĘŚĆ V.

BUDOWNICTWO.

KATOWICE 1928.
NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC.

Druk: Śląskie Zakłady Graf. i Wyd. „Polonia“ S. A., Katowice.

TREŚĆ.

BUDOWNICTWO.

V.

BUDOWNICTWO.

1) Statut miejscowy

dotyczący zakładania i zmieniania ulic i placów w mieście Katowicach.

W myśl § 11 ordynacji miejskiej z 30 maja 1853 r. wydaje się na podstawie § 15 ustawy z 2 lipca 1875 (G. S. S. 361) dla okręgu miasta Katowic powyższy Statut miejscowy do uregulowania następujących stosunków prawnych:

1. zakładania nowych ulic i placów przez gminę miejską;
2. zakładania nowych w planie rozbudowy ustalonych ulic i placów przez przedsiębiorców;
3. zakładania nowych w planie rozbudowy jeszcze nie ustalonych ulic i placów przez przedsiębiorców.

I. Zakładanie nowych ulic i placów przez gminę miejską.

§ 1.

O ile gmina miasta Katowic zakłada nową ulicę, lub nowy plac, albo już istniejącą ulicę przeznaczoną do wybudowania przedłuża, albo, jeżeli już istniejące, a dotychczas całkowicie lub częściowo niewybudowane ulice, place, lub części ulic do wybudowania przeznacza, — wówczas właściciele przyległych działek (parcel) gruntu, o ile na tych działkach wybudowane zostaną bezpośrednio lub pośrednio przy tych ulicach jakiegokolwiek rodzaju budynki, — będą zobowiązani gminie miasta Katowic zwrócić koszta:

a) wytyczenia,

b) pierwszego urządzenia,

c) brukowania,

d) odwodnienia ulic,

e) urządzeń oświetlenia,

według następujących postanowień:

1. jako założenie nowej ulicy uważa się w myśl tego Statutu także zamienienie nieuregulowanej drogi, lub gościńca na miejską ulicę przeznaczoną do wybudowania:

2. jako część ulicy uważa się w myśl tego Statutu taki odcinek ulicy, który leży między dwoma, chociażby tylko projektowanemi przecznicami, placami, lub mostami:

3. Za czas, w którym rozpoczyna się założenie ulicy, placu, lub części ulicy, uważa się tę datę, w której ustalono linję regulacyjną dla w rachubę wchodzących działek gruntu.

Co do obowiązku zwracania kosztów, to nie robi żadnej różnicy, czy wybudowanie budynków, o ile uskuteczniono je po rozpoczęciu zakładania ulicy, odbyło się przed, albo po przepisowem wybudowaniu ulicy. Natomiast są zwolnieni od obowiązku zwracania kosztów właściciele tych gruntów, którzy w czasie założenia ulicy już mieli budynki przy niej, chyba że później wybudują dalsze budynki bezpośrednio albo pośrednio przy ulicy.

§ 2.

Do kosztów wytyczenia należą wydatki na uzyskanie gruntu i podłoża ulicy łącznie z chodnikami, oraz usunięcia wszelkich przytem istniejących przeszkód. Koszta urządzenia plantacji, oraz zasadzenia roślinności, nie mają być uwzględnione.

2. Jako koszta pierwszego urządzenia uważa się te powstałe wydatki, które wypływają z wykonania nawierzchni ulicy wraz z chodnikami, z połączenia wpadających w nie ulic i dróg; z potrzeby mostów, urządzeń ochronnych i umacniających, jak również i utrwalenia ulic.

3. Jako koszta odwodnienia rozumie się koszta podziemnego rurociągu, albo kanału, oraz wszelkie inne urządzenia budowlane służące do odwodnienia.

4. Jako urządzenia oświetlenia rozumie się takie, które służą dla gazu lub innych sposobów oświetlenia.

§ 3.

Radzie Miejskiej przysługuje w każdym pojedyńczym wypadku ustanawianie sposobu i zakresu urządzenia i brukowania ulicy z zastrzeżeniem uprawnień władz policyjnych.

§ 4.

Do zwrotu kosztów oznaczonych w § 2 będą pociągnięci graniczący właściciele działek gruntu (parcel) jedynie tylko za połowę całej szerokości ulicy odmierzanej od krawężnika do krawężnika, zaś jeżeli ulica jest szerszą niż 26 metrów, wówczas nie więcej jak za 13 metrów szerokości ulicy.

To samo dotyczy właścicieli gruntów przytykających do placów według tej zasady, że zobowiązanie graniczącego właściciela rozciąga się na pas terenu 13 metrowej szerokości, na całej długości działki gruntowej (parceli) przytykającej do placu.

§ 5.

Co do działek gruntu (parcel) przylegających do ulic w czasie wydania rozporządzenia niniejszego Statutu, już istniejących, a dotychczas jeszcze nie urządzonych, albo do takich części ulic — skoro te działki gruntu (parcele) przy ulicy zostaną zabudowane, wówczas teren potrzebny do wytyczenia ulicy w szerokości ustalonej przez plan rozbudowy, lub inny przepisany sposób — ma być gminie miejskiej odstąpionym i oddanym bez długów, obciążeń i kosztów, a mianowicie: niezabudowany — bezpłatnie, a zabudowany — za stosownem odszkodowaniem.

§ 6.

W uwzględnieniu § 7 tego Statutu miejscowego będzie, po wykończeniu ulicy i wszelkich urządzeń ustaloną łączna suma odszkodowania, która jednakże nie może przekraczać wysokości kosztów poniesionych przez gminę miejską — i zostanie rozdzieloną pomiędzy graniczących właścicieli w stosunku długości frontu ich działek gruntu. Gmina miejska jest przeto wobec tego uprawnioną, ściągać wszelkiego rodzaju

koszta budowy ulicy wymienionej w § 2 pod 1) do 4), od właścicieli graniczących, także oddzielnie. Obliczenie służące za podstawę do ustalenia ma być interesowanym (zobowiązanym) doręczone, na ich żądanie. Przeciwko temu ostatniemu przysługują interesowanym ustawowe środki prawne.

§ 7.

Przy zestawieniu ogólnych kosztów założenia ulicy będzie wartość tej ziemi, która bezinteresownie oddaną została przez tego lub owego graniczącego, wliczoną graniczącym właścicielom do kosztów. Wartość ta będzie ustaloną przez Radę Miejską, według opinji Wydziału budownictwa i finansowego i ma być tym graniczącym, którzy oddali teren pod ulicę bezinteresownie, zarachowaną na poczet ich udziału w ogólnych kosztach.

Publiczne place i urządzenia, które graniczą z nowymi ulicami etc., mają być uważane jako obowiązane do świadczeń, jednakże nie ulice, ani części ulic przecinające je, albo wpadające do nich.

Długość frontu na różnych działkach gruntu będzie obliczaną od sąsiedniej granicy do środka wypadającej ulicy (przecznicy); przyczem jednakże jako miara od rogu budowli do środka ulicy może być najwyżej 10 metrowa długość wstawioną do rachunku; ewentualną nadwyżkę ponosi miasto.

§ 8.

Według powyższego wymienione tu obowiązki świadczeń mają mieć charakter bieżących ciężarów gminnych, które ciążą na działkach gruntu i przechodzą na każdego ich właściciela, dopóką nie zostaną spłacone.

§ 9.

Egzekwowanie tych świadczeń odbywa się w drodze przymusowego postępowania administracyjnego. Magistrat może przyzwalać odpowiednie spłaty ratalne na poczet uiszczenia tych świadczeń, o ile bezpieczeństwo jest zapewnione (§ 6), a mianowicie najdłużej na dwa lata. W innym wypadku jest wymagane przyzwolenie Rady Miejskiej.

II. Urządzenia nowych ulic przewidzianych w planie rozbudowy, lub też postanowionych w linjach wytycznych przez przedsiębiorców.

§ 10.

Jeżeli przedsiębiorcy chcą urządzić ulicę lub część takiej w planie rozbudowy postawioną; albo chcą przedsięwziąść przedłużenie już istniejącej ulicy — mają w tym celu, oprócz zezwolenia na to władz policyjnych postarać się o pozwolenie Magistratu. Magistrat może pozwolenia odmówić, jeżeli względy publicznego interesu sprzeciwiają się temu.

Powody odmowy mają być w orzeczeniu podane.

§ 11.

Z przedsiębiorcą ma być sporządzona pisemna umowa, która ma zawierać wszystkie zobowiązania, które on ma przyjąć.

§ 12.

W tego rodzaju umowach mają być zastosowane następujące zasady:

1. Przedsiębiorca ma teren potrzebny do założenia ulicy przewłaszczyć i oddać miastu wolnym od zabudowań bezpłatnie, bez długów, ciężarów i kosztów.
2. Przedsiębiorca ma koszty odwodnienia, jak również oświetlenia i wybrukowania, które w każdym razie w zakresie postawionym przez Magistrat i odpowiednio do potrzeb miasto same urządza — złożyć miastu z góry w pełnej wysokości, według sporządzonego przez niego wniosku.
3. Przedsiębiorca jest obowiązanym wykończyć urządzenie ulicy w terminie ustanowionym w umowie; w przeciwnym bowiem razie Magistrat jest uprawnionym roboty te wykonać na rachunek przedsiębiorcy. Warunki ustala Magistrat za zgodą Rady Miejskiej. Pozwolenie na budowę może być przez Władze miejskie wydanem dopiero po podpisaniu stawionych warunków.

§ 13.

Utrzymywanie założonych w ten sposób ulic, lub ich części, przechodzi po upływie 5 lat na gminę miejską, o ile te

zostały przyjęte jako odpowiadające warunkom, przy równoczesnem zachowaniu postanowień ustawy z 14 czerwca 1893 r. o przejęciach komunalnych. Czy urządzenia zostały wykonane według umowy, rozstrzyga Magistrat, przyczem przyjęcie musi być uskutecznionem na podstawie wniosku.

III. Zakładanie przez przedsiębiorców nowych ulic nieustalonych jeszcze w planie rozbudowy, ani też w jakich linjach wytycznych.

§ 14.

Wnioski o pozwolenie na zakładanie ulic, które nie są ustalone ani w planie rozbudowy, ani też w jego linjach wytycznych, mają przedsiębiorcy podawać do Magistratu i w myśl instrukcji ministerjalnych z 28 maja 1876. (M. H. S. 171) dołączać do nich plany mające służyć do ustalenia linji wytycznych.

Na żądanie mają być dołączone wskazówki, w jaki sposób zabezpieczone jest wykonanie urządzenia. Pozwolenie może być udzielonem dopiero wówczas, gdy linje wytyczne zostaną ustalone zgodnie z ustawą z 2 czerwca 1875 r. Do takiego zakładania ulic mają ściśle zastosowanie przepisy §§ 10—14 Statutu; jednakże z wykluczeniem drogi prawnej.

§ 15.

Powyższy statut miejscowy wchodzi w życie z dniem prawomocnego ogłoszenia go.

Katowice, dnia 20 grudnia 1898 r.
26 lutego 1907 r.

(L. S.) **Magistrat:**
podpis: Schneider. Kosch.

Powyższy statut miejscowy zatwierdza się.

Opole, dnia 26 lipca 1899 r.
22 kwietnia 1907 r.

(L. S.) **Wydział Okręgowy w Opolu:**
Podpis: Glogau.

2) Statut miejscowy w przedmiocie dopłat do kosztów brukowania.

Na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r., oraz § 9, ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. postanawia się na tutejszy obwód miejski co następuje:

§ 1.

Z kosztów pierwszego umocnienia jezdni starych ulic 50%, z kosztów przebrukowania oraz ponownego umocnienia pewnej ulicy, także jednej z nowych ulic, przy tejże jednak dopiero po upływie 5 lat od jej wybudowania, 33⅓%, pokrywają z reguły ci właściciele gruntów, którzy z pierwszego umocnienia, przebrukowania lub ponownego umocnienia ciągną korzyści.

§ 2.

Resztę kosztów pozostającą po uiszczeniu dopłat właścicieli przylegających gruntów pokrywa się z środków służących do zaspokojenia ogólnych wydatków.

§ 3.

Dopłaty należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej w ciągu 4 tygodni od wezwania; Magistrat może jednak ugodzić się co do spłaty w ratach rozłożonych na lat 3.

§ 4.

Dopłaty mają charakter publicznych danin rzeczowych i podlegają egzekucji w drodze przymusowej administracyjnej według postanowień rozporządzenia z dnia 15 listopada 1899 r.

§ 5.

Postanowienia niniejszego statutu nie naruszają przepisów miejscowego statutu o zakładaniu i zmianie ulic i placów w Katowicach, z dnia 20 grudnia 1898 r.

§ 6.

Urządzenia rozpoczęte po dniu 1 kwietnia 1895 r. podlegają już ustanowionym niniejszym statutem obowiązkom, o ile koszta tych urządzeń nie zostały pokryte ostatecznie w myśl budżetu.

§ 7.

Niniejszy statut nabywa mocy obowiązującej po zatwierdzeniu, z dniem publicznego ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą statut miejscowy z dnia 17 lipca 1900 r. / 14 sierpnia oraz dodatek z dnia 22 stycznia 1901 r. / 21 lutego

Katowice, dnia 26 lutego 1907 r. / 21 marca

Magistrat:	Rada Miejska:
(—) Neugebauer.	(—) Sachs.
(—) Gerstenberg.	(—) Latacz.

Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z 30 maja 1853 r. oraz § 16 ustęp 3 ustawy o właściwości władz z dnia 1 sierpnia 1883 r.

Opole, dnia 22 kwietnia 1907 r.

Wydział Obwodowy w Opolu:

(L. S.) Glogau m. p.

Zatwierdzenie
K. 07. 216 / 1

---

3) Statut miejscowy
w przedmiocie budowy domów mieszkalnych przy ulicach jeszcze nie wykończonych.

Na zasadzie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 i § 12 ustawy z dnia 2 lipca 1875, w przedmiocie zakładania i zmiany ulic oraz placów w miastach i miejscowościach wiejskich postanawia się za zgodą Rady Miejskiej na obwód miejski Katowice co następuje:

§ 1.

Przy ulicach, oraz częściach ulic, które według przepisów policyjno-budowlanych nie są jeszcze gotowe do publicznej komunikacji i zabudowy, nie wolno wystawiać domów mieszkalnych mających na nie bezpośrednie lub pośrednie wyjście.

§ 2.

O ile mają być wystawiane domy narożne, mające front na dwie ulice o jednem tylko wyjściu umieszczonem na narożniku, to wyjście takie uważa się jako prowadzące na obie ulice.

§ 3.

Magistrat może warunkowo zezwolić w pojedyńczych wypadkach na wyjątki niezależnie od potrzebnego pozatem zezwolenia władzy policyjno-budowlanej, w szczególności, gdy

1. Według wyboru Magistratu, albo teren potrzebny według wytyczonych linji regulacyjnych na założenie ulicy zostanie powzdany i oddany na rzecz miasta natychmiast w całej długości przylegającej do parceli budowlanej w pełnej szerokości, bezpłatnie, oraz wolny od długów, ciężarów i kosztów, albo gdy zostanie zawarty układ z miastem obejmujący powyższe zobowiązania.
2. Właściciel parceli zrzeknie się wszelkich pretensji o odszkodowanie, jakie mogłyby powstać przez późniejsze wykończenie ulicy, oraz
3. Właściciel parceli według postanowień statutu o zakładaniu i zmianie ulic i placów w mieście Katowice zapłaci poprzednio na rzecz miasta koszta powstałe skutkiem wybudowania ulicy, których wysokość ustala się zwyżkowo; lub zapłaci gotówką za zrzeczeniem się przyszłego rozrachunku oznaczoną przez Magistrat kwotą tytułem przypadających na jego parcelę przyszłych dopłat uiszczanych przez właścicieli przylegających gruntów.

§ 4.

Magistrat nie jest zobowiązany do udzielenia wyjątkowego zezwolenia, chociaż właściciel parceli jest gotowy do wypełnienia wymienionych w § 3 warunków.

§ 5.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia go w dzienniku urzędowym m. Katowic. Z tym dniem traci moc obowiązującą statut miejscowy z dnia 9 marca 1883 r.
18 października 1899 r.

Katowice, dnia 18 listopada 1912 r.

(L. S.) **Magistrat:**
(—) Pohlmann. (—) Leu.

Zatwierdza się na podstawie §§ 12 i 15 ustawy w przedmiocie zakładania i zmiany ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich z dnia 2 lipca 1875 r.

Opole, dnia 16 grudnia 1912 r.

Wydział obwodowy w Opolu.

Zatwierdzenie
K. 12. 701.

---

4) Ordynacja dotycząca opłat kanałowych na obwód miasta Katowic.

Na zasadzie ustawy o opłatach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. ustanawia się dla obwodu miasta Katowic następującą ordynację opłatową za używanie miejskiego urządzenia kanalizacyjnego:

§ 1.

Za używanie kanalizacji miejskiej należy od przyłączonych do niej gruntów lub części tychże uiszczać stałe opłaty weług następujących zasad:

§ 2.

Opłaty winne być obliczone w ten sposób, aby przez nie zostały pokryte koszta administracyjne i koszta utrzymania wraz z oprocentowaniem i amortyzacją urządzenia w preli-

minowanej w budżecie wysokości. Będą one pobierane po połowie w postaci dodatków do państwowego podatku gruntowego i budynkowego, a po drugiej połowie stosownie do długości frontowej przyłączonych gruntów lub części tychże. Kwotę przypadającą na jeden złoty podatku gruntowego i budynkowego, oraz kwotę przypadającą od metra bieżącego frontu ulicznego ustanawia się co rok w budżecie miejskim.

§ 3.

Przy gruntach, dla których wymiar podatku budynkowego i gruntowego nie następuje albo jeszcze nie nastąpił, zostanie przez Magistrat (Wydział Podatkowy) dla poboru opłat według podatku budynkowego i gruntowego obliczony czysty dochód lub wartość użytkowa przyłączonego gruntu lub części gruntu, a od tego obliczy się fikcyjny podatek gruntowy względnie budynkowy według zasad, miarodajnych dla obliczenia opłaty, aż do upływu tego kwartału kalendarzowego, w którym ewentualnie nastąpi wymiar państwowy i Magistrat otrzyma o tem urzędową wiadomość.

Dla gruntów graniczących z kilkoma ulicami, z których n. p. tylko jedna jest kanalizowaną, policzy się dla pobrania opłaty według długości frontów średnią z tych długości frontowych, jeżeli ta połowa jest mniejsza od długości frontu przy ulicy kanalizowanej, jeżeli natomiast dwie lub więcej ulic jest kanalizowanych, wtedy obliczy się podatek kanałowy od dwóch trzecich części sumy długości wszystkich frontów.

Za grunta, które się tylko częściowo dają przyłączyć do kanału, zostanie czynsz kanałowy ustalony przez Magistrat przy odpowiedniem uwzględnieniu wszystkich zachodzących okoliczności.

§ 4.

Podwyższenie lub obniżenie wymiaru państwowego podatku budynkowego i gruntowego, które nastąpiło na skutek założenia rekursu, pociąga za sobą odpowiednią zmianę wymiaru opłaty kanałowej; w ciągu roku budżetowego zmiana ta jednakowoż nie następuje.

§ 5.

Zobowiązanie do składania opłat rozpoczyna się z upływem tego kwartału kalendarzowego, w którym nastąpiło odebranie urządzenia kanalizacyjnego przez Magistrat — Urząd Budownictwa Podziemnego. Zobowiązanie to kończy się

z upływem tego kwartału kalendarzowego, w którym doniesiono Magistratowi o usunięciu przyłączenia gruntu do kanalizacji miejskiej.

§ 6.

Jeżeli używanie urządzenia kanalizacyjnego nastąpi przed odebraniem tegoż przez Urząd Budownictwa Podziemnego, wtedy ulega dotyczący właściciel karze, wyznaczonej przez Magistrat, aż do wysokości 30 Mk. przyczem Magistrat zastrzega sobie prawo żądania opłaty dodatkowej od I. tego kwartału kalendarzowego począwszy, w którym rozpoczęto używanie.

§ 7.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest właściciel gruntu; kilku właścicieli odpowiada za należytość wspólnie.

Zobowiązanie do opłaty ciąży na posiadłości prawnie w ten sposób, że i każdy późniejszy właściciel odpowiada za opłatę tą posiadłością.

§ 8.

Wysokość dodatku do opłaty będzie corocznie po zestawieniu budżetu gospodarczego ogłaszana przez Magistrat w sposób uzualny; przy wymiarze fikcyjnym będzie się o wysokości opłaty donosiło osobno.

§ 9.

Opłaty należy uiszczać kwartalnie z góry, a to najpóźniej do dnia 15 drugiego miesiąca każdego kwartału. Zapłata z góry wszystkich rat aż do wysokości całorocznej kwoty jest dozwolona.

§ 10.

Przeciwko wymiarowi dozwolony jest rekurs stosownie do §§ 69 i nast. ustawy o podatku komunalnym.

Rekurs należy wnieść do Magistratu w przeciągu 4 tygodni. Termin ten rozpoczyna się: po dniu doręczenia wezwania płatniczego, a jeżeli określenie należytości następuje za pomocą osobnego zawiadomienia, z pierwszem dniem po dniu otrzymania tego zawiadomienia.

§ 11.

Każdy właściciel opodatkowanego gruntu zobowiązany jest donieść Magistratowi o zmianie w stosunkach dotyczących własności gruntowych, w przeciwnym bowiem razie odpowiada on za opłaty obok nowego właściciela aż do upływu tego kwartału kalendarzowego, w którym doniesienie o zmianie nastąpiło.

§ 12.

Ordynacja niniejsza obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1906 r.

Katowice, w kwietniu 1906 r.

Magistrat:
m. p. Pohlmann.

Zatwierdzono na podstawie §§ 4 ust. 3, 8 i 77 ust. 1. ust. o podatku komunalnym z dnia 14 lipca 1893 r.

Opole, dnia 8 maja 1906 r.

Wydział Obwodowy.

DODATEK
do regulaminu dotyczącego opłat kanałowych z kwietnia 1906 r.

§ 1.

Regulamin dotyczący opłat kanałowych miasta Katowic z kwietnia 1906 r. rozszerza się niniejszem na zasadzie ustawy z dnia 15. VII. 1924 r. w sprawie wcielenia gmin (Dz. Ust. Nr. 18, z dnia 23. VII. 1924 r.) na miejscowości względnie dzielnice, Bogucice, Brynów, Dąb, Ligota i Załęże, a to z działaniem wstecz od dnia 1 stycznia 1925 r.

§ 2.

Pobieranie opłat kanałowych uskutecznia się dla wcielonych miejscowości względnie dzielnic, począwszy od dnia 1 stycznia 1925 r.

§ 3.

Odnośne statuty miejscowe i rozporządzenia wcielonych miejscowości tracą z dniem 1 stycznia swoją moc prawną.

Katowice, dnia 24 listopada 1925 r.

Magistrat:
(—) Podpis.

Zatwierdza się na podstawie art. 57 ust. 2 i 29 ustawy z dnia 10 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) z następującemi zmianami:

a) w § 1 skreśla słowa: „ a to z działaniem wstecz od dnia 1 stycznia 1925 r.“;

b) § 2 skreśla się w zupełności;

c) w § 3, przemianowanym na § 2, skreśla się słowa „z dniem 1 stycznia“.

Katowice, dnia 29 grudnia 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka:
Przewodniczący.

L. Sm. 75/1.

---

5) Statut miejscowy w przedmiocie dopłat do kosztów kanalizacyjnych.

Na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 roku, oraz § 9 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. postanawia się na tutejszy obwód miejski co następuje:

§ 1.

Właściciele gruntów, którzy z urządzenia albo przebudowy kanałów ciągną korzyści, ponoszą z kosztów urządzenia kanałów służących w starych ulicach celem odwodnienia

ulicy i gruntów, zaś w nowych ulicach celem odwodnienia gruntów, z reguły 50 proc., z kosztów przebudowy wszystkich kanałów $33\frac{1}{3}$ proc.

§ 2.

Resztę kosztów pozostającą po uiszczeniu dopłat właścicieli przylegających gruntów pokrywa się z środków służących do zaspokojenia ogólnych wydatków.

§ 3.

Dopłaty należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej w ciągu 4 tygodni od wezwania; Magistrat może jednak ugodzić się co do spłaty w ratach rozłożonych na lat 3.

§ 4.

Dopłaty mają charakter publicznych rzeczowych danin i podlegają egzekucji w drodze przymusowo-administracyjnej według przepisów rozporządzenia z dnia 15 listopada 1899 r.

§ 5.

Postanowienia niniejszego statutu nie naruszają przepisów miejscowego statutu o zakładaniu i zmianie ulic i placów miejskich z dnia 20 grudnia 1898 r.

§ 6.

Urządzenia rozpoczęte po dniu 1 kwietnia 1895 r. podlegają już obowiązkom ustanowionym niniejszym statutem, o ile koszta tych urządzeń nie zostały pokryte ostatecznie w myśl budżetu.

§ 7.

Niniejszy statut nabywa mocy obowiązującej po zatwierdzeniu, z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą miejscowy statut z dnia 17 lipca 1900 r. / 14 sierpnia i dodatek z dnia 22 stycznia 1901 r. / 21 lutego

Katowice, dnia 26 lutego 1907 r. / 21 marca

Magistrat:
(—) Neugebauer,
(—) Gerstenberg.

Rada Miejska:
(—) Sachs,
(—) Latacz.

Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. i § 16 ustęp 3 ustawy o właściwości władz z dnia 1 sierpnia 1883 r.

Opole, dnia 22 kwietnia 1907 r.

Wydział Obwodowy w Opolu:

(L. S.) (—) Glogau.

Zatwierdzenie.
K. 07. 216/1

---

6) Statut miejscowy przeciw zniekształcaniu miejscowości.

Na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z 30 maja 1853 r., oraz §§ 2, 3, 5 i 6 ustawy z 15 lipca 1907 r. przeciw zniekształcaniu miejscowości, oraz pięknie położonych okolic (Zb. U. str. 260), wydaje się za zgodą Rady Miejskiej na obwód miejski Katowice następujący statut:

§ 1.

Zezwolenia policyjno-budowlanego na wykonanie budowli i zmian budowlanych przy niżej wymienionych ulicach i placach o znaczeniu historycznem lub artystycznem nie udzieli się, o ile one miałyby wpływ ujemny na wygląd miejsca lub wygląd ulicy:

Rynek,
Plac Wolności,
ulica Dworcowa,
„ Warszawska,
„ Mickiewicza,
„ Zamkowa,
„ 3. Maja.

§ 2.

Pozatem nie udzieli się zezwolenia policyjno-budowlanego na przeprowadzenia zmian budowlanych w następujących poszczególnych gmachach o znaczeniu historycznem albo artystycznem:

W kościele ewangielickim przy ulicy Warszawskiej, kościele katolickim przy ul. Marjackiej, synagodze, teatrze, liceum żeńskiem, wyższej szkole realnej, gimnazjum męskiem, gmachu administracyjnym koleji elektrycznych (plac Wolności) jak i zezwolenia na wykonanie budów i zmian budowlanych w ich otoczeniu, jeżeli zmiany przedsiębrane na nich samych lub w ich otoczeniu miałyby wpłynąć ujemnie na właściwości wymienionych budynków, oraz na wywierane przez nie wrażenie.

§ 3.

Postanowienia §§ 1 i 2 stosują się również do zabarwienia, burzenia części lub szczegółów wymienionych budynków.

§ 4.

Przy ulicach i placach wymienionych w § 1, jak również w części miasta odgraniczonej ulicą Dworcową, Mielęckiego, Warszawską i Pocztową, przy ulicy Marjackiej oraz w części miasta położonej na południe od ulic Jagiellońskiej i Kopernika, na wschód od ulic Mikołowskiej oraz Św. Barbary i zastrzeżonej w zasadzie na cele budowy domów mieszkalnych oraz will nie udzieli się zezwolenia policyjno-budowlanego na budowy, przebudowy, ogrodzenia, słupy uliczne i t. p. gdyby one zniekształcały ulice miejskie, place oraz plantacje.

§ 5.

Na umieszczanie szyldów reklamowych, skrzynek wystawowych, napisów i malowideł uzyskać należy zezwolenie policyjno-budowlane. Zezwolenia takiego władza policyjno-budowlana nie udzieli, jeśliby owe umieszczenia spowodowały poważne zniekształcenie ulic lub placów względnie wyglądu miasta, pozatem również przy ulicach, placach i budynkach wymienionych w §§ 1 i 2 gdy zachodzą okoliczności uzasadniające według §§ 1 i 2 odmowę udzielenia koncensu na budowy i t. d.

§ 6.

Części budynków widoczne z toru kolejowego należy tak co do ich czystości jak i zamalowania równie starannie utrzymywać jak i wygląd ulic.

§ 7.

Celem obradowania nad sprawami unormowanemi niniejszym statutem miejscowym będzie utworzona w myśl § 59 ordynacji miejskiej deputacja administracyjna, w skład której wejdzie 3 członków Magistratu i 6-ciu obywateli, z których conajmniej dwaj winni być członkami Rady Miejskiej conajmniej zaś 4-ch fachowcami (architekci, ludzie o wykształceniu historycznem lub artystycznem).

Przed powzięciem decyzji przez władzę policyjno-budowlaną w sprawach tego statutu miejscowego dotyczących, należy wysłuchać zdania deputacji i Magistratu. Przy budowach mniejszego znaczenia rozstrzyga sama władza policyjno-budowlana.

§ 8.

Niniejszy statut miejscowy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 3 maja 1912.

(L. S.) **Magistrat.**

(—) Pohlmann. (—) Oelsner.

Zatwierdza się na zasadzie § 11 ordynacji miejskiej z 30 maja 1853 r. i § 16 ustęp 3 ustawy o właściwości administracyjnych z 1 sierpnia 1883 r.

Opole, dnia 18 czerwca 1912.

(L. S.) **Wydział Obwodowy:**

(—) Ziehm.

Zatwierdzenie.
K. 12. $\frac{323}{2}$

Spis ulic
miasta Wielkich Katowic

(dawniejsze nazwy w nawiasach)

Dzielnica I.

Ulica Andrzeja (Andreasstrasse)
,, Bytomska (Königshütter Chaussee)
,, Bartosza Głowackiego (Kleiststrasse)
,, Batorego (Mauvestrasse)
,, Bankowa (Reichsbankstrasse)
,, św. Barbary (Wrangelstrasse)
,, Boczna (ul. Miarki — Karlstrasse)
,, Brynowska nr. 27 (ul. Mikołowska — Nikolaistrasse)
,, Edwarde Bugli (ul. Starowiejska — Haldenstrasse)
,, Dąbrówki (Augustastrasse)
,, Dworcowa (Bahnhofstrasse)
,, Dyrekcyjna (Direktionsstrasse)
,, Drzymały (Gneisenaustrasse)
,, Dąbrowskiego (Gutenbergstrasse)
,, Ks. Damrota (Letochastrasse)
,, Dworska nr. 5 (ul. św. Jana — Schulstrasse)
,, Francuska (Emmastrasse)
,, Fabryczna (Fabrikstrasse)
,, Gliwicka (Bismarckstrasse)
,, Graniczna (Freiligrathstrasse)
,, Górnicza (Haasestrasse)
,, Jordana (Jahnstrasse)
,, św. Jana (Johannesstrasse)
,, św. Jacka (Uhlandstrasse)
,, Jagiellońska (Prinz Heinrichstrasse)
,, Juljusza Ligonia (Charlottenstrasse)
,, Kościuszki (Beatestrasse)
,, Krasińskiego (Eichendorffstrasse)
,, Krótka (Flurstrasse)
,, Kozielska (Gartenstrasse)
,, Kościelna (Kirchstrasse)
,, Krzywa (Nottebohmstrasse)
,, Kopernika (Scharnhorststrasse)
,, Konopnickiej (Sophienstrasse)
,, Kamienna (Steinstrasse)
,, Karbowa (Karbowa)
,, Kolejowa (Weg an der Bahn)
,, Kordeckiego (Yorkstrasse)

Ulica Kochanowskiego (Sachsstrasse)
„ Królowej Jadwigi (Königin Luisenstrasse)
„ Kilińskiego (Hardenbergstrasse)
„ Konckiego
„ Park Kościuszki (Südpark)
„ Kochłowicka (ul. Załęska — Zalenzerstrasse)
„ Lompy (Schenkendorfstrasse)
„ Lubeckiego (Ziegelstrasse)
„ 3-go Maja (Grundmannstrasse)
„ Mickiewicza (August Schneiderstrasse)
„ Marjacka (Holzestrasse)
„ Moniuszki (Markgrafenstrasse)
„ Matejki (Moltkestrasse)
„ Młyńska (Mühlstrasse)
„ Mikołowska (Nikolaistrasse)
„ Mielęckiego (Sedanstrasse)
Plac Miarki (Blücherplatz)
Plac Marjacki (Marienkirchplatz)
Plac Mikołowski (Nikolaiplatz)
„ Opolska (Goethestrasse)
„ Podgórna (Bergstrasse)
„ Powstańców (Bernhardstrasse)
„ Polna (Feldstrasse)
„ Plebiscytowa (Heinzelstrasse)
„ Piastowska (Hohenzollernstrasse)
„ Piłsudskiego (ul. Warszawska — Friedrichstrasse)
„ Piotra Skargi (Kurfürstenstrasse)
„ św. Pawła (Paulstrasse)
„ Pocztowa (Poststrasse)
„ Poprzeczna (Querstrasse)
„ Poniatowskiego (Seydlitzstrasse)
„ Parkowa (ul. Fabryczna — Fabrikstrasse)
„ Wincentego Pola (ul. Rymera — Oheimstrasse)
„ Raciborska (Kronprinzenstrasse)
„ Reymera nr. 39 (ul. nowa przecznica ul. Jagiellońskiej)
Rynek (Friedrichsplatz)
„ Rymera (Ziethenstrasse)
„ Rycerska (ul. Powstańców — Kanalstrasse)
„ Starowiejska (Alte Dorfstrasse)
„ Sienkiewicza (Gustav Freytagstrasse))
„ Sokolska (Karlstrasse)
„ św. Stanisława (Kernerstrasse)
„ Stalmacha (Lützowstrasse)
„ Chopina (Meisterstrasse)
„ Sobieskiego (Roonstrasse)
„ Szafranka (Rüttgerstrasse)
„ Słowackiego (Schillerstrasse)

Ulica Styczyńskiego (Schillstrasse)
„ Szkolna (Schulstrasse)
„ Strzelecka (Schützenstrasse)
„ Stawowa (Teichstrasse)
„ Sądowa (Werderstrasse)
„ Szybowa (ul. Batorego — Wetterschachtstrasse)
„ Teatralna (Rathausstrasse)
„ Wita Stwosza (Dürerstrasse)
„ Wojewódzka (Holteistrasse)
„ Wawelska (Rüppelstrasse)
„ Wodna (Stillerstrasse)
„ Wandy (Viktoriastrasse)
Plac Wolności (Wilhelmplatz)
„ Zacisza (Friedenstrasse)
„ Zielona (Grünstrasse)
„ Zabrska (Lessingstrasse)
„ Zamkowa (Schlosstrasse)
„ Gen. Zajączka (7-ma ulica — Col. Wil.)

Dzielnica II.

Ulica Agnieszki Amandy
„ Bogucka (ul. św. Barbary)
„ Burowiecka (ul. Polna)
„ Braci Stawowych (Bahnstrasse)
„ Ks. Bończyka (ul. Damrota — Häuerstrasse)
„ Czecha (ul. Młyńska)
„ Czarnieckiego (ul. Poprzeczna — Kollmannstrasse)
„ Długa (Langestrasse)
„ Drzewna
„ Droga Polna
„ Florjana
„ Francla
„ Ferdynanda
„ Franciszka (Eichendorfstrasse)
„ Gabrjela Hołubka
„ Grabonia (Grabengasse)
„ Górna
„ Hutnicza (Prinz Heinrichstrasse)
„ Józefa Hallera (ul. Kopernika — Kronprinzenstrasse)
„ Juljusza
„ Krakowska (Kaiser Wilhelmstrasse)
„ Kunegundy
„ Karola
„ Kowalska
„ Klasztorna

Ulica Katowicka
„ Kraszewskiego (ul. Sienkiewicza — Grubenstrasse)
„ Koraszewskiego (ul. Krótka)
„ Krakusa (ul. Wandy — Groschengasse)
„ Szosa Król. Hucka
„ Lenartowicza (ul. Słowackiego — Goethestrasse)
„ Łączna (ul. Kolejowa — Klärstrasse)
„ Króla Łokietka (ul. Ligonia — Adolfstrasse)
„ Ludwika
„ Leopolda
„ Mikołaja Reja (ul. Chopina — Beethovenstrasse)
„ Miarki (Körnergasse)
„ Marcinkowskiego (ul. Mickiewicza — Koloniestrasse)
„ Murckowska
„ Markiefki (Kaiserin Augustastrasse)
„ Mieroszewskiego (ul. Kościelna)
· „ Nad potokiem
„ Niedurnego (Ernst Güntherstrasse)
„ Normy
„ Nowa
„ Ogrodowa
„ Piaskowa
„ Posia (ul. Dworcowa) — Drischelstrasse)
„ Paderewskiego (ul. Jana)
„ Piotra
„ Popiela (ul. Zielona — Mauergasse)
„ Rejtana (ul. Stawowa)
„ Rawy
„ Równoległa
„ Ryszarda (Świętojańska)
„ Staszyca (ul. Szkolna)
„ Szeroka
„ Sztygarska
„ Stefana
Plac Stefana
„ Szyb Christnacht
„ Walerjana
„ Wyspiańskiego (ul. Krasińskiego — Schillerstrasse)
„ Wolności (Thiele - Winklerstrasse)
„ Wełnowska
„ Szosa Wełnowska
„ Żółkiewskiego (ul. Fabryczna — Herkulesstrasse)
„ Zogały

Dzielnica III. (Załęże).

Ulica Anioła (ul. Ogrodowa — Gartenstrasse)
„ Bęka (Hegenscheidstrasse)
„ Dębska (Domberstrasse)
„ Marsz. Focha (ul. Stawowa — Teichstrasse)
„ Gminna
„ Janasa (ul. Wolności — Freiheitsstrasse) Kaiser - Wilhelm - Strasse)
„ Jana Kupca (ul. Stara — Alte Strasse)
„ Labusa (ul. Hutnicza — Hüttenstrasse)
„ Lisa (ul. Poprzeczna — Querstrasse)
„ Limanowskiego (ul. Kolejowa — Bahnstrasse)
„ Ledochowskiego (ul. proj. D. — proj. D. - Strasse)
„ Macieja (Mathiasstrasse)
„ Marcina (Martinstrasse)
„ Narutowicza (ul. Ligonia — Ligonstrasse)
„ Ks. Pośpiecha (ul. Mikołowska — Nikolaistrasse)
„ Pokoju (Friedenstrasse — Schaftgotschstrasse)
„ Bochyńskiego (Piłsudskiego) (ul. Kopernika — Kopernikstrasse)
„ Ks. Roboty (ul. proj. O. — proj. O. - Strasse)
„ Gen. Szeptyckiego (ul Jana — Johannesstrasse)
„ Ks. Strzybnego (ul. Szeroka — Breitestrasse)
„ 18-go sierpnia (ul. proj. A. — proj. A. - Strasse)
„ Wojciechowskiego (ul. Mickiewicza — Mickiewiczstrasse — Moltkestrasse)
„ Józefa Wolnego (ul. Piaskowa — Sandstrasse)
„ Michała Wolskiego (ul. Gimnastyczna — Turnstrasse — Jahnstrasse)
„ Wilsona (ul. Górnicza — Bergmannstrasse — Reckestr.)
„ Zarębskiego (ul. Szkolna — Schulstrasse).

Dzielnica III. (Dąb).

Ulica Agnieszki (Agnesstrasse)
„ Dębowa (Eichenstrasse)
„ Dębska (Zalenzerstrasse)
„ Krzyżowa (ul. Damrota — Kaiser Wilhelm - Strasse)
„ Katowicka (Kattowitzerstrasse)
„ Lipowa (Lindenstrasse)
„ Szpitalna (ul. Polna — Feldstrasse)
„ Zygmunta Seydy (ul. Szkolna — Schulstrasse)
„ Stęślickiego (ul. Kolejowa — Waterloostrasse)
„ Sośnina (Sosnina)
„ Studzienna (ul. Juljusza Ligonia — Thomasstrasse)

Ulica Sportowa (ul. Karola Miarki — Kochstrasse)
„ Wiejska (ul. Starowiejska — Alte Dorfstrasse)
„ Wąska (ul. Stawowa — Teichstrasse)
„ Żelazna (ul. Hutnicza — Hüttenstrasse)
„ Złota (ul. Młyńska — Mühlstrasse).

Dzielnica IV.

Ulica Brynowska (ul. Mikołowska — Nikolaistrasse)
„ Dworska nr. 1—11 bez nr. 5 (ul. św. Jana — Schulstr.)
„ Franciszkańska (ul. Dworcowa — Bahnhofstrasse — ul. Klasztorna)
„ Grzyszki
„ Hetmańska (ul. Szkolna — Schulstrasse)
„ Książęca (ul. Damrota — Idahütterstrasse)
„ Kredytowa (ul. Poniatowskiego — Wilhelmstrasse)
„ Kłodnicka nr. 1—19 (Klodnitzerstrasse)
„ Kłodnicka nr. 1—10 (Klodnitzerstrasse)
„ Kępowa (ul. Podgórna — Bergstrasse)
„ Ligocka nr. 1—13 (ul. Katowicka — Kattowitzerstrasse)
„ Ligocka nr. 1—34 (ul. Wiejska — Dorfstrasse — Ellgotherstrasse)
„ Lubiny (ul. 3-go Maja — Lubinastrasse)
„ Panewnicka (ul. 3-go Maja — Klosterstrasse)
„ Rolna (ul. Polna — Feldstrasse)
„ Szadoka (Schadokstrasse)
„ Wodospady (ul. Graniczna — Grenzstrasse)
„ Załęska (ul. Hutnicza — Hüttenstrasse — Zalenzerstr.).

c) Deputacja dla nieruchomości.

1. Przewodniczący: prezydent miasta N. N.;
2. Zast. przewodn.: Sikorski, radca budownictwa;
3. Członek: Szkudlarz, wiceprezydent;

4. Piechulek, 5. Brzeskot, 6. Przybyła, 7. Sławik, 8. Schneider, 9. Cichoń,	Radni;
10. Wojcik Jan, inż., plac Mikołowski 2, 11. Zągórnik Piotr, maszynista, III. Wojciechowskiego, 12. Koźlik Karol, dyr., Drzymały 3, 13. Frantzioch Paweł, budown., Plebiscytowa 36, 14. Zimmermann Antoni, budowniczy, Stalmacha 18 i Prezes Rady Miejskiej,	Członkowie z pośród obywatelstwa.

d) Wydział ogrodnictwa.

1. Przewodniczący: Sikorski, radca budownictwa;
2. Zast. przewodn.: Jankowski, radca miejski;

3. Piechulek, 4. Brzeskot, 5. Dr. Jarczyk, 6. Dr. Ziółkiewicz, 7. Przybyła Jan, 8. Schneider, 9. Cichoń, 10. Weichmann, 11. Zembok, 12. Adaschkiewitz,	Radni;
13. Palacz Tadeusz, dyr., Pocztowa 8, 14. Wygięda Wilhelm, urzędnik pol dz. III., 15. Klehr, mistrz tapicerski, Kochanowskiego 11, 16. Pietruszke Walter, metalowiec, Lipowa 3 i Prezes Rady Miejskiej,	Członkowie z pośród obywatelstwa

e) Wydział administracyjny dla miejskiej własności praw miejskich oraz Komisja dla oględzin wód.

1. Przewodniczący: Sikorski, radca budownictwa;
2. Zast. przewodn.: Schmiegel, radca miejski;

Członkowie:

3. Radny miasta Piechulek,
4. „ „ Przybyła,
5. „ „ Weichmann,
6. „ „ Cichoń.

Zastępcy:

1. Radny miasta Kobyliński,
2. „ „ Kandziora,
3. „ „ Schneider,
4. „ „ Sławik

i Prezes Rady Miejskiej.

Ze względu na wprowadzenie nowej instrukcji kasowej, dotychczasowy Urząd Rachunkowy z dniem 1 kwietnia 1928 r. został zniesiony. Urząd ten przeszedł pod nazwę „Oddział Rachunkowy“ pod kierownictwo p. dyrektora Głównej Kasy Miejskiej.

Nowostworzony został „Urząd Kontroli“ pod kierownictwem p. st. rewidenta Widucha.

Wskutek tego oznaczenie Oddziałów uległo także zmianie.

Urząd Wykonawczy otrzymał liczbę XIII, Oddział Rachunkowy Głównej Kasy Miejskiej XV, Urząd Kontroli oznaczenie „K“.